

Onun dışı aittir ve fiziksel zerafetini tarif ettikten sonra, şimdi onun iç mükemmelliklerine ait bazı olayları anlatmak isterim. İlk ve herşeyden önce gelen, onun Allah sevgisi idi. Bu yaratıcı ile O'nun yarattıkları arasındaki en kuvvetli bağıdır. Bu ilahi sevginin onun hayatında nasıl harikulâde bir tarzda başladığını öğrenmek, duygulu bir kalbi olan herkesi coşkunluk (vecd) içinde bırakır.

Gençliğinde dünyaya bağlılığın, yükselmeğe, rahata ve servete düşkünlüğün insanın aklını en çok doldurduğu yıllarda, bir gün babası o civarın bir arazi sahibi ile oğluna bir haber gönderir. Bu arazi sahibi, yüksek rütbeli bir hükümet memuru ile iyi arkadaş olduğundan, oğluna beğendiği iyi bir iş bulması için memuru ikna edebilecektir. Genç Ahmet bunu duyar duymaz şöyle der: "Lütfen babama söyleyiniz, bana gösterdiği sevgi ve ilgi için ona minnettarım. **Bana bir iş bulmak için üzülmesine lüzum yok çünkü beğendiğim işe girdim bile**."^[1]

Allah ve kulları arasındaki ilişkiyi hakkıyla ortaya koyan şey İlâhî aşktır. İnsan yaratılışının gayesi olan bu aşk, Yaratan ve yaratılanın dostluğunun gerçek değerlendirme ölçüsüdür. Vadedilen Mesih'in (a.s.) hayatında bu ilişki ve aşkın başlamasının ilginç öyküsünün tasavvuru dahi, kalb-i selime sahip olanın iç âleminde heyecan ve vecdin doğmasına yol açmaktadır. Bilindiği gibi insan hayatında gençlik; dünyevî istek ve arzuların en dorukta olduğu dönem demektir. Vadedilen Mesih gençtir. Ağabeyi devlet memurluğunda saygıdeğer bir makama sahiptir. Böyle bir durum genellikle, gençlerin kalbinde "ben de ağabeyim gibi olayım" şeklinde bir özenti doğurur. Durum böyle iken, bir gün bölgelerinde sözü geçen ve civarında iyi tanınan bir Sih arazi sahibi Vadedilen Mesih'in babasının ziyaretine gelir ve ona:

"Bugünlerde yetkili devlet memurlarından birisi samimi dostumdur. İsterseniz oğlunuzu devlet memurluğunda iyi bir yere yerleştireyim" der. Bu güzel haberin oğluna iletilmesi gayesiyle babası misafirini Mirza Gulam Ahmed'e (a.s.) de gönderir. Bu Sih zemindar^[2] Vadedilen Mesih'in huzuruna gelip babasıyla konuşulanları bu gence de iletir ve böyle bir şansı her gün ele geçiremeyeceğini anlatıp bu şansı iyi değerlendirmesi için tavsiyelerde bulunur. Hamuru Allah aşkıyla yoğrulmuş olan Vadedilen Mesih (a.s.) tereddüt etmeksizin ona şunları söyler:

"Babama arz ediniz ki sevgi ve şefkatinden çok müteşekkirim. Ama kendileri işim konusunda üzülmesinler. Çünkü memurluk yapmak istediğim yere çoktan memur olmuşum bile."^[3]

Vadedilen Mesih'in cevabı karşısında şaşkınlığını gizleyemeyen bu Sih zemindar, babasına gelip oğlunun cevabını aynen kendisine iletir. Verdiği cevapla Vadedilen Mesih'in (a.s.) ne demek istediğini bu Sih anlamamış olabilir. Ama ince ve zarif sözleri zekâsıyla kolayca anlayan babası biraz durduktan sonra şöyle buyurur:

“Gulam Ahmed gerçekten istediği yere memur olduğunu mu söyledi? O zaman merak etmemize gerek yok. Çünkü böyle bir durum karşısında Allah onu zayıf etmeyecektir.” Babası zaman zaman bir özlem içinde şunları söyledi:

“Gerçek yol Gulam Ahmed'in seçtiği yoldur. Biz sadece dünyalıkla meşgul olup hayatımızı boşa harcamaktayız.” Buna rağmen dünyadaki geçim zorluğunu bilen ve kalbi peder şefkatiyle dolu olan babası, ölümünden sonra oğlunun geçiminin nasıl sağlanılacağını düşünmüyor değildi. Babası son nefesini vermek üzeriyken beşere özgü olan vasfından dolayı, bir saniye için bile olsa Vadedilen Mesih de böyle bir düşünceye kapıldı. Ama babasının gözü daha kapanmamıştı ki, vefasını dostlarından esirgemeyen ve onlara değer veren Allah, gençliğinde O'nun eteğine yapışan bu kraliyet memurunu şu kelimelerle teselli etti.

“Kulum neden üzülüyorsun? Acaba **indinde memur olduğun Allah kuluna yetmez mi?**”[4]

Vadedilen Mesih birçok kere yemin ederek şunları buyururdu: “Bu vahiy o gün iner inmez, kalbimin derinliğinde bir çivi gibi çakılacağı şekilde şan ve celâl ile inmişti. Bundan sonra Allah her ihtiyacıma öylesine kefil oldu ki, hiçbir baba, akraba ve dostta bunun benzerinin bulunması imkânsızdır. Ayrıca Allah'ın (c.c.) durmaksızın ettiği ihsan ve verdiği nimetleri saymak gücümde değildir.”[5]

Bu vahiyden sonra Allah'ın kendisine verdiği desteğinin sadece bir yönünü şükran dolu kelimeler ile açıklarken o, şöyle der;

“Yani bir zamanlar ben, başkalarının sofralarıyla beslenmekteydim. Ama bugün binlerce aile Allah'ın lütfuyla benim soframdan beslenmektedir.”[6]Vadedilen Mesih (a.s.), bir köşeye çekilip namaz, oruç, Kuran vs. ibadetlerle meşgul olduğu dönemde, evin idaresinden sorumlu olan yengesi (ağabeyinin eşi) yiyecek olarak kendisine sofralarıyla gönderirdi. Yukarıdaki beyitte söz ettiği dönem işte bu dönemdir. Allah'ın lütfu ve yardımı ile ilgili bu ilginç vakadan alınması gereken birçok ders vardır: Allah'a gerçekten tevekkül edip saf ve tertemiz niyetle sadece onun memuru olduğumuz takdirde, vefakârların vefakârı ve kadirşinasların kadirşinası olan Allah bizi de zayıf etmeyecektir. Çünkü tutulsun diye Allah'a uzatılan elin tutulmayıp geri

çevrilmesi imkânsızdır. Vadedilen Mesih (a.s.) ne güzel buyurmuştur;•

Ey Rabbim bu dünyada sana yalvarıp eli boş dönen şansız kimse var mı? (Tabi ki hayır çünkü) En büyük desteğe sahip olan, en çok Sen'i sevendir.[7]

O civarın bir arazî sahibinin, belki de babasının onun işe girmesi ile ilgili mesajını götüren aynı adamın anlattığına göre bir gün, yüksek mevkiiden bir memur veya zengin mülk sahibi, babasına şöyle demişti:

“İşittim ki sizin bir de küçük oğlunuz varmış, ama ben onu hiç görmedim.” Babası bunun üzerine gülerek şöyle dedi:

“Evet, gerçekten küçük bir oğlum var, fakat yeni evli bir gelin gibidir, pek ortalıkta görünmez. Görmek isterseniz, camiin bir köşesinde onu bulabilirsiniz. Çünkü zamanının çoğunu camide geçirir ve dünya işleriyle ilgilenmez.”[8]

Ne harikulâde bir olay ! Vadedilen Mesih üzerine selâm , Allah (c.c.) uğruna dünyadan vazgeçiyor. Allah (c.c.) da maddî ve manevî nimetlerini onun üzerine yağdırmaya başlıyor. Gerçekten Allah (c.c.) her iki dünyanın iyi şeylerini onun ayaklarına sermişti, fakat onun nazarında İlahi Sevgi'den ve O'na yakınlıktan başka bir şeyin anlamı yoktu. Farsça yazdığı şiirlerinden birinde Allah'a şöyle yakarır:

“Ey ruhumu, kalbimi ve her parçamı uğruna adadığım! Rahmetin ve lütfun ile, İlahi gerçeği idrak'ın kapılarını aç bana. Akıllı ve zekası ile seni tanımaya çalışan fiozof, akıl ve zekanın çok ötesindedir. Bu filozofların hiç biri senin Kutsal Alanlarını fark edemediler. Kim bunu başarmışsa bu ancak senin sonsuz lütfun sayesinde olmuştur. Gerçekten senin muhteşem çehrenin âşıklarına her iki dünyanın nimetlerini ancak Sen bahşedersin. Fakat kullarının ve âşıklarının nazarında bu iki dünya, Senin muhteşem çehren yanında bir hiç gibidir.”

Bir diğer yerde şöyle der: “Her iki dünyada da benim aşkımin Gayesi Sen'sin ve Sen'den

isteğim ancak Kendinsin.”[9]

Bu dünyadan göçme zamanı geldiğinde, yaklaşan ölümü ile ilgili vahiyleri sık sık alıyordu. Fakat Allah’a karşı kusursuz bir aşkı ve ölümden sonrasına, sanki bunu gözleri ile görmüş gibi kuvvetli bir inancı olduğundan tekrar tekrar gelen bu vahiylerle rağmen, hiçbir değişiklik olmamış gibi, sükunetle din hizmetine devam etti. Gerçekten yakında sevgilisine kavuşacağını anlayınca çalışmalarını daha da arttırdı.[10]

Mademki O’na gidiyordu, O’nun kutsal ayaklarına sermek için mümkün olduğu kadar çok çiçek toplamalıydı. Bir diğer yerde, Vadedilen Mesih, İlahi aşkın kutsal şarabı ile sarhoş, sanki Allah ile konuşur gibi İlahi aşktan şöyle söz ediyor:“Gördüğüm belirtileri saymakla bitiremem. Dünya bunları görmedi. Yüce Rabbim! Seni tanıyorum. Benim İlahım yalnız Sen’sin. İsmi anıldığında ruhum sevinç içinde kalıyor; Tıpkı annesini gören küçük bir çocuğun sevinci gibi. Fakat halkın çoğu beni ne tanıyor, ne de kabul ediyor.”[11]

Diğer bir yerde Allah’ı tanık göstererek şöyle diyor: “Bak, ruhum tam bir güvenle Sana doğru uçuyor; Tıpkı yuvasına uçan bir kuş gibi.”“Şimdi Senin haşmet ve kudretinden büyük işaretler gözlüyorum. Kendim için değil, bu halkın Seni tanıması ve Senin kutsal yolunu kabul etmesi için.”[12]

“Hakikatül Mehdi” adlı eserinde farsça şairlerinden birinde şöyle diyor: “Seninle ekip yetiştirdiğim dostluğun fazileti üzerine ve kalbimin derinliğine diktiğim aşk fidanı adına, benim sığınacağım, desteğim ve kalem olan Sana sesleniyorum: Gel yakınıma ve bana karşı düzenlenen hücumlardan beni koru.”

“Kalbimde tutuşturduğum ateşin ışığı ile yüzümü aydınlat. Bu ateşle Sen, Kendin’in dışında her şeyi tüketir ve yok edersin ve gecemi gündüze çevirirsin.”Yüce Allah, sonsuz acıması ve eşsiz takdir etme vasfına uygun bir şekilde, onun kendisine olan aşkını tanıyıp takdir ederek onu şu vahiy ile tebrik etti :

“Kendi birliğimi ve tekliğimi nasıl varsayıyorsam, seni de öyle varsayıyorum. Seni oğlummuşsun gibi varsayıyorum. Ben seninleyim ey Allah’ın resulünün oğlu.”

Allah bununla şöyle demek istiyor: Ey İslâm şeriatının Mesihî! Sen benim birliğimin sancağını taşıyorsun ve birliğimin nimetlerini yeniden getiren bir müceddid ve düzelticisin. Bunu için seni kendi birliğim ve teklîğim gibi varsayıyorum. Musevî Şeriat'ın Mesihini izleyenler onu yanlış olarak Tanrı'nın oğlu diye çağırıyorlar. Şimdi benim haşmetim ve benim kendi varsayım emrediyor ki, seni bir babanın oğlunu sevmesi gibi sevmeliyim. Böylece Dünya görmeli ki Muhammed'in (s.a.v.) bir manevî kölesi bile Hıristiyanların Tanrı'nın oğlu dedikleri kimsenin ruhsal mertebesine yükseltilebilir. Ayrıca benim seçkin Peygamberim Muhammed'in (s.a.v.) inancı yolunda gece gündüz hizmet ettiğin ve kendini ona aşkla adadığın için onun manevî oğlu da sayılırsın. Böylece, onun manevî oğlu olmanın büyüklüğü ile Sana benim ebedî sevgimi ihsân ve ebedî dostluğumla seni takdis ediyorum.

"Vaadedilen Mesih (s.a.) de Allah'ın (c.c.) kendisine karşı beslediği sevgiyi, O'nun kendisiyle birlikte oluşunu ve O'nun kendisi için gösterdiği kıskançlığı iyi biliyordu. 1904'de Kerem Din isminde bir din adamı bir cinayet suçuyla onu suçlamıştır. Davaya bakan hâkim koyu bir Hindu idi. Hâkim yobaz düşüncelerle hazırlanmış kötü bir plana yataklık ederek onu suçlu imiş gibi gösterip Hz. Mehdi"yi cezalandırmak istiyordu. Vadedilen Mesih, hâkimin komploları kendisine bildirildiği zaman rahatsızlandı ve yatakta yatıyordu. Haberi işitir işitmez doğruldu şöyle dedi:

"Bırakın Allah'ın Arslan'ına dokunsun ve sonuçlarını görsün." Hindu hâkim onun aleyhinde karar verdiği halde ona zarar veremedi. Dava bir üst mahkemede mucizevî bir şekilde düşmüştü. Ama Hindu hâkim Vadedilen Mesih'in önceden söylediği gibi Allah'ın gazabına uğradı. Onun iki oğlu âniden hastalanıp öldü. Hakimin kendisi de bu görevinden alındı. Rütbesi indirilerek bir alt mahkemeye gönderildi.[13]

Bay ve bayan kardeşlerim ! Vadedilen Mesih'in (a.s.) Allah'a karşı olan sevgisini ve Allah'ın ona karşı olan sevgisini çok kısa ve eksik olarak size açıklamış bulunuyorum. Şimdi bu sevgi tohumunu kalplerinize dikmek ve onu İlahi sevginin suyu ile beslemek size bağlıdır.

YÜCE RABBİMİZ C.C.

Hz.Ahmed'in Yüce Allah'a olan aşkını yazılarından da öğrenmemiz mümkündür. Bu konudaki yazılarının bir kısmını aşağıda bulacaksınız:

"Ben bir altın madeni buldum ve inciler madenini keşfettim. Bulduğum bu maden içinden şanslı

olarak çok parlak ve paha biçilmez bir elmas çıkardım. Bu elmasın değeri de o derece yüksektir ki, eğer onu bütün insanoğlu kardeşlerime dağıtırsam, onların her biri, bugün dünyada en fazla altın ve gümüşe sahibi olan kimseden daha fazla zengin oluverirler. **Bu inci nedir? Hak ve gerçek olan Rabbimiz'dir.**

Bu inciyi elde etmek Rabimiz'i tanımak, O'na içten inanmak, O'nunla gerçek bir sevgiyle alaka kurmak ve gerçek bereketleri O'ndan almak demektir.”[14]

“Bizim ruhumuz ve bizim vücudumuzun her zerresi o Kadir, Hak ve Kâmil Allah'a secde etmektedir. O Hak Rabbimiz sayısız bereketlere, sayısız kudretler, sayısız güzelliklere ve sayısız ihsanlara sahiptir. Onda başka ibadete lâîk kimse yoktur.”[15]

“Rabbimiz gökyüzü ile yeryüzünün nurudur.... Bütün feyizlerin kaynağı, bütün nurların illet-ül ileli (var olmalarını gerçekleştiren) ve bütün rahmetlerin temeli Odur. Onun gerçek varlığı bütün âlemlerin dayanağı ve irili ufaklı her şeyin sığınacağıdır. Her şeyi karanlık yok âleminden dışarı çıkaran ve varolma şerefine erdiren işte Odur. Kendi zatında vacib olan (varolan), eski olan yahut ta Ondan feyiz almamış olan başka hiçbir varlık yoktur. Aksine olarak hâk ile eflâk (yer ile gökyüzü), insan ile hayvan, hacir ile şecer (taş ile ağaç), ruh ile beden hepsi Onun feyziyle varolmaktadır.”[16]

“Bizim Rabbimiz bütün güzellikleri bakımından Vahid La şeriktir. (Tekdir; hiç benzeri yoktur.) Hiçbir eksiği yoktur. Bütün kamil ve tam özellikler Onun içinde mevcuttur. Bütün temiz ve pak kudretler Onun içinde belirlenmektedir. Bütün yaratıklar Ondandır. O, bütün feyizlerin kaynağıdır; ceza ile mükafat malikidir ve bütün şeylerin ana kaynağıdır. O, uzak olmasına rağmen yakındır ve yakın olmasına rağmen uzaktır. O, hepsinden üstündür. Mamafih Onun altında başka birisinin de varolduğunu söyleyemeyiz. O, her şeyden daha fazla gizlidir. Bununla birlikte Ondandır daha fazla acık birisinin bulunduğunu iddia edemeyiz. O, kendi zatiyla yaşamaktadır ve her varlık Onunla yaşamaktadır. O, kendi zatiyla varolmaktadır ve her başka şey Onunla varolmaktadır. O, her şeyi taşımaktadır. Fakat Onu taşımakta olan hiçbir şey yoktur. O, olmadan kendi kendine yaratılmış olan yahut Onun yardımı olmaksızın kendi kendine yaşayabilen hiçbir şey yoktur. O, her şeyi kuşatmıştır fakat kuşatmasının ne olduğunu söyleyemeyiz. O, gök ile yeryüzünün her varlığının nurudur. Her çeşit nur ancak Onun eliyle aydınlanmıştır ve Onun bir yankısıdır. O, bütün âlemlerin yaratıcısıdır.”[17]

“Biz iddia ederiz ki her kim Allah'ın (c.c.) varlığı ve vücudu hakkında ir yazı yazmak isterse o, eninde sonunda İslâm'ın ileri sürdüğü Allah'a yönelecektir. Çünkü tabiat kitabının her safhası ve her yaprağı Ona işaret etmektedir ve insanoğlu tabii olarak O Allah'ın izini kendi içinde taşımaktadır.”[18]

“Ey dinleyiciler! Beni dinleyiniz. Allah sizlerden ne istemektedir? Ancak Őu ki siz Onun olunuz ve ne gökyüzünde ne de yeryüzünde hiç kimseyi Ona eş koŐmayanız. Bizimi Rabbimiz, eskiden yaŐadığı gibi Şimdi bile yaŐamakta olan; eskiden konuŐtuđu gibi Şimdi de konuŐmakta olan ve eskiden dinlediği gibi Şimdi de dinlemekte olan Rabb’dır. Bu çağda O, dinlemektedir fakat artık konuŐmamaktadır düşünceyi asılsızdır. Aksine O, hem dinlemekte, hem de konuŐmaktadır. Onun bütün sıfatları ezeli ebedidirler. (Her zaman varolmuşlardır ve her zaman varolacaklardır.) Hiçbir sıfatı da işlemez değildir ve hiç olmayacaktır da. Hiç nesli bulunmayan hiç zevcesi olmayan Vâhid Lâ Őerik de Odur. Benzeri bulunmayan ve eşsiz de Odur..... Hiç kimse sıfatlarında Onun ortağı değildir. Hiçbir kuvveti de eksilmemiŐtir. O, her eksiklik ve güçsüzlükten pakdır. Yer yüzü ve gökyüzü varlıkları hep Ona ibadet etmelidirler. Bu yalnız Ona mahsus bir özelliktir.”[19]

Yüce Rabbimiz Fatıha Suresinde ne gökyüzünden bahsetmiŐtir ne de yeryüzünden O, yalnız Rabb-ül âlemîn diyerek bize bir gerçekten haberdar etmiŐtir. Yani her nereye kadar kâinat uzanıyorsa ve her nereye kadar mahlukat bulunmaktaysa, ister maddi varlıklar olsun ister ruhlara (yani manevi varlıklar) hepsinin yaratıcısı ve besleyicisi bizim Rabbimiz’dır. O, he zaman onları beslemekte ve işlerini durumlarına göre düzenlemektedir.”[20]

“Tam bir vefa ile Kendisine iman edenlere daimi necatı müjdeleyen ve gerçekten Kendisi vefalı ve sadık olan ariflerine ve Kendisini gerçekten sevenlere, en mükemmel ve tam derecede mazhar-ül acâib olan (hayret verici olağanüstü güzellikleri gösteren) ve nehirleri bu dünya hayatında bile coŐmaya baŐlayan; ağaçları da ancak bu yerin sulamasıyla yetişen o daimî Cenneti vadeden gerçekte mushsin O’dur. O’nun kudreti ve hikmeti her yerde ve her Őeyde mevcuttur. Her Şeyi kapsamakta olan koruması da O’nun her Şeyi yarattığını ispat etmektedir. O’nun hekimane kuvvetleri sayısızdır. Onların gerçekte sırrını kim anlayabilir? O’nun kadirane hikmetleri çok çok derindir. Kim onları kapsayabilir? Onun varlığının ispatı her Şeyin içinde gizlidir.”[21]

“Bizim behiŐtimiz (cennetimiz) bizim Rabbimiz’dır. Bizim üstün zevklerimiz bizim Rabbimiz’dedir; çünkü biz Onu gördük ve her çeşit güzellikleri Onda bulduk. Bu hazine hayat pahasına da olsa elde edilmeye, bu inci bütün varlığımız pahasına da olsa satın alınmaya değer. Ey bunlardan mahrum olanlar! Susuzluđunuzu giderecek olan bu pınara koŐunuz. Bu hayat verici bir pınardır ki sizi kurtaracaktır. Ben ne yapayım ve bu müjdeyi nasıl zihinlerinize yerleştireyim; insanlar duysunlar diye hangi davulla, işte Allah’ınız budur diye sokaklarda ilân edeyim? Ve hangi ilaçla insanları tedavi edeyim ki duymak için kulakları açılsın.”[22]

“Allah çok sevimli ve değerli bir hazinedir. Ona gerçek değerini veriniz; çünkü O, attığınız her adımda size yardım edendir. O, olmadan sizler bir hiçsiniz ve maddî imkân ve tedbirleriniz dahi bir hiçtir.”[23]

“Duaya yöneldiğin zaman, Allah’ın her şeye kadir olduğuna inanman gerekir. O zaman senin duan kabul olacaktır ve sen Allah’ın kudretinin bizim de gördüğümüz olağanüstü güzelliklerini göreceksin. Bizim şahadetimiz bir söylenti üzerine değil, gördüklerimizin temeli üzerine kurulmuştur. Allah’ı her şeye müktedir zannetmeyen birinin duası nasıl kabul edilebilir ve o, kudret kanununa aykırı zannettiği büyük zorluklar ortaya çıktığı zaman nasıl dua etmeye cesaret edebilir.”[24]

---

[1] Siratü'l Mehdi; s.

[2] Arazi sahibi

[3] Siratü'l Mehdi; c.1

[4] Tezkere; s.24

[5] Kitabü'l Beriyye; Ruhani Hazain; c. s.

[6] Ayna-yı Kemalât-ı İslam; Ruhani Hazain, c. 5 s.596

[7] Dürre-yi Semîn Urdu

[8] Çeşme-yi Mesihî; s.76 Ruhani Hazain, c. S.

[9] Berahin-i Ahmadiyye; s.7

[10] Silsile-yi Ahmadiyye; s.158

[11] Tiryakü'l Kulûb

[12] Zamime Tiryakü'l Kulûb

[13] Hayat-ı Tayyibe; s.256-267

[14] Erb'ain; No.1; s.2-3

[15] Nesim-i Davet; s.1

[16] Berahin-i Ahmediye; c.3; Haşiyeye; s.174

[17] Lecture Lahore; s.5

[18] Melfuzat; c.1; s.79

[19] Elvasiyet; s.10-11

[20] Keřt-i Nuh; s.38

[21] Sürme-i Çeşme-i Arye; s.3

[22] Keřt-i Nuh; s.19-20

[23] Keřt-i Nuh; s.20

[24] Keřt-i Nuh; s.19